θοῦντας εἰπεῖν δοκεῖ μοι καλῶς ἔχειν· μὴ ποιεῖς ὅν
πισαντιάσοντας· τοὺς ὅλους καταλύοντας· πρέσβεις
ἐκπέμπειν πανταχεῖ τοὺς διδάξοντας· νου-
θετήσοντας· πράξοντας ὅσα ἂν δέωνται τῇ
πόλει· παρὰ πάντα ταῦτα, τοὺς ἐπὶ τοῖς
πράγμασι δωροδοκοῦντας κολάζειν· καὶ μισεῖν
ἀεὶ καὶ πανταχοῦ· ἵν' οἱ μέτεροι· καὶ δίκαιοι εὖ ε μέτριοι
αὐτοὺς παρέχοντες· εὖ βεβουλεῦσθαι δοκῶσι
καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ ἑαυτοῖς· κἂν οὕτω τοῖς πράγ-
μασι χρῆσθε· καὶ παύσησθε ὀλιγωροῦντες ἁ-
πάντων· ἴσως ἂν ἴσως καὶ νῦν ἔτι τὰ λοιπὰ βελ-
τίω γένοιτο· εἰ μὲν τοι καθεδεῖσθε· ἄχρι τοῦ θορυ-
βῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζοντες· ἐὰν δὲ δέῃ
τι ποιεῖν ἀναδυόμενοι· οὐχ ὁρῶ λόγον· ὅστις ἄ-
νευ τοῦ ποιεῖν ὑμᾶς ἃ προσήκει· δυνήσεται τὴν
πόλιν σῶσαι:

κατὰ φιλίππου λόγος γ´ · ὑπόθεσις:

Ἁπλῆ τοῦ λόγου τούτου ἡ ὑπόθεσις· Φίλιππον
γὰρ λόγῳ μὲν εἰρήνην ἄγοντα· ἔργῳ δὲ πολλὰ
ἀδικοῦντα· συμβουλεύει τοῖς ἀθηναίοις ὀρ[illegible]-
[illegible] καὶ ἀμύνασθαι τὸν μακεδόνα· ὡς κινδύ-
νου μεγάλου καὶ αὐτοῖς ἐπικρεμαμένου· καὶ
πᾶσι κοινῇ τοῖς ἕλλησιν: